

[S. Munk.]

Laanebeløb, og jeg tilsiger i øvrigt paa mit Partis Vegne Villighed til i et kommende Udvalg at arbejde for Opnaaelse af Enighed om Gennemførelse af dette Lovforslag; der ganske afgjort imødeses med stor Forventning af hele den Gruppe Medborgere, som Loven tager Sigte paa at hjælpe.

J. C. A. Larsen: Som den højtærede Minister oplyste i sin Forelæggelsestale, og som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har der meldt sig et meget stort Antal Ansøgere til de Midler, der i Henhold til Loven af 4. Februar er stillet til Raadighed til Udlaan til handlende og Haandværkere, hvorfor den højtærede Minister mener, at den oprindelige Sum, 5 Mill. Kr., bør forhøjes med 3 Mill. Kr., saaledes at det tilsammen bliver 8 Mill. Kr., og skønt vi indenfor Venstre nu som ved Lovens Behandling i Januar formener, at det ikke er ved større Laanebyrder, Erhvervene skal hjælpes, at det ikke er ved større Gældsbyrder, man slipper gennem Tidens Vanskeligheder — og jeg har faaet bekræftet, at det er et Synspunkt, som deles af mangfoldige af disse to Erhvervs Udøvere —, ønsker vi ikke at modsætte os denne Forhøjelse af Udlaanssummen, ud fra det Synspunkt, at mange af de Ansøgere, som har ventet i Maaneder og stadig venter paa at komme i Betragtning, og som har deres anbefalinger og deres Kaution i Orden, vilde blive i høj Grad skuffet, hvis de ingenting fik, ja, jeg tør vel sige, at en hel Del af dem allerede i nogen Grad har disponeret over denne Laanesum. Derfor vil vi give vor Tilslutning til, at Laanesummen forhøjes til 8 Mill. Kr. Der er dog forskellige Forhold, som jeg og mit Parti gerne ønskede lidt nærmere undersøgt i et Udvalg, og det er derfor kun glædeligt, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu bebudede Udvalg.

Det kunde være interessant at vide, hvor mange fra hver af de to Erhvervsgrene der har søgt, og hvor mange fra hver af de to Erhvervsgrene der har faaet bevilget Laan, for naar man taler med de interesserede ude omkring, hører man jo, at Haandværkerne tror, at de fleste Laan er gaaet til handlende, og omvendt tror de handlende, at de fleste Laan er gaaet til Haandværkerne. Jeg kan ikke tro andet end, at man har begaaet en Fejl ved Lovens Vedtagelse ved ikke at dele Summen til disse Formaal, maaske med Halvdelen til Haandværket og Halvdelen til Handelen eller maaske en anden Fordeling, men saaledes at der var en bestemt Sum til Haandværkerne og en bestemt Sum til

Handelen, saa man kunde være forskaanet for at høre: det er selvfølgelig Handelen, der skal have det hele. Eller omvendt: det er vel Haandværkerne, der skal have det hele.

Der er for øvrigt andre Forhold, som kan bevirke, at det kan være ønskeligt at faa en Udvalgsbehandling, og Administrationens Arbejde standses jo ikke, selv om Udvalgsbehandlingen tager lidt Tid, da der endnu findes en halv Million Kroner, som kan bevilges.

Jeg vil saa gerne have Lov til at sige et Par Ord om de Ændringsforslag, den højtærede Minister har stillet foruden Forslaget om den forøgede Laanesum. Ændringsforslaget til § 3, som blev omtalt af det ærede Medlem Hr. S. Munk, der udtalte sin store Glæde over, at Ministeren maaske nu fik lidt friere Hænder, lyder saaledes:

„For de ydede Laan stilles Sikkerhed i Form af Pant, Kaution eller lignende, dog at Ministeriet for Handel og Industri er bemyndiget til, hvor Forholdene taler derfor, at gøre Undtagelse fra nævnte Regel.“

Uden at man kunde faa helt og fuldt Indtryk af, om Tanken hermed var en Stramning af Forholdene eller maaske betød, at man frir lidt, gjorde den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale gældende, at der, hvilket Ministeren sikkert nok har Ret i, var visse Forhold, hvor man kunde se bort fra Kautionen — saadan forstod jeg det —, og hvor man kun behøvede at udstede et Skylddokument. Det er muligt, at den højtærede Minister har Ret heri, og jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. S. Munk var stærkt interesseret i dette. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der vil blive et ulige Forhold mellem dem, som maaske — det tør jeg godt sige — med stort Besvær har faaet skaffet sig de nødvendige anbefalinger og Kautionen, og som nu har faaet bevilget Laan, og dem, der muligvis herefter kan blive fritaget derfor. Det forekommer mig, at for de Ansøgninger, der ligger tilbage, maa de nævnte Betingelser i alt Fald være til Stede, saaledes at de uden for megen Slækken med Hensyn til det, der blev vedtaget i Vinter, kan faa et Laan. Jeg har undersøgt disse Forhold ude omkring, og jeg erkender, at det ikke er alle Kommunalbestyrelser, der, om jeg saa maa sige, med lige stor Samvittighedsfuldhed har gennemtænkt Forholdene, inden de er gaaet med til at anbefale disse Andragender. Det er jo desværre saadan — jeg har set det under andre Forhold —, at naar de kommer med deres Ansøgninger, saa